

גבעתו

גבעת חיים מאוחד

בוא
פר
פר

עלון פנימי ט"ג/6 ט"י בכסלו תשס"ג 14 בנובמבר 2002

גבעות

לחברים שלום,
עם היכנסי לתפקיד ניהול הקהילה החברתי אני מאחלת לכולנו הצלחה.
אשמח לקבל הערות והארות ולהענות לפנייתכם.

ימי עבודתי:

יום ב' 14:30 - 19:00

יום ד' 14:30 - 19:00

יום ו' 7:30 - 14:00

את תיאום הפגישות יש לעשות דרך המזכירות הטכנית.
למקרים דחופים ושאלות "בוערות" ניתן להשיג אותי בטלפון 055-436102

אנא, הקפידו לפנות בצורה מסודרת, כדי שאוכל להעניק לכם את מלוא
תשומת הלב!

בברכה

איריס אופיר

חדר אוכל - לאן?

תגובה לרשימתה של נילי קפלן מהגיליון הקודם של הגבעתון

מברכת אני על כתבתך ועל גילוי המעורבות בענפי הקהילה, כן ירבו!

אשר לכתבה עצמה, אכן היתה חריגה מאוד גדולה בתפעול חדר האוכל, וזו גם הסיבה, שהיה זה ענף הקהילה הראשון שלקחתי על עצמי לטפל בו.

בחודש ספטמבר 2002, בשיתוף פעולה מלא עם שוש ואורי - צוות חדר האוכל - ושל אריה קונסקר נציג סלקטד, נכנסנו למהלך שכלל בקרה, הוזלת תפריט והקטנת רזרבות, והגענו לתוצאה, כולל חיוב חשמל (לפני כן לא חויבו הענפים בחשמל) להפסד נמוך מ-10,000 ש"ח, וזאת בחודש של ערבי חג וימי שישי, המהווים את עיקר הבעיה.

בחודש אוקטובר 2002 שיפרנו עוד יותר את הבקרה, החינוך התחיל לעבוד ישירות מול סלקטד, דבר שהקטין עוד יותר את הפחת שהמערכת ספגה. בנוסף, חדר האוכל "יחייב" בתמחיר את הפעילויות השונות שמתבצעות בו, כמו: ריקודי עם, אירועים וחלוקת הוצאות הלובי לכל המשתמשים.

כבר היום נראה, שחודש אוקטובר יסתיים באיזון!

בנוסף, הוחלט על העלאת מחיר המנה לשוכרי דירות, ענפים ומפעלים, כמו לחברים שלוקחים אוכל לחדרים בימי שישי לסך 18 ש"ח.

בשלב זה אנו רואים יתרון בהפעלת חדר אוכל במבנה הקיים מהצורך הפשוט של שימור המבנה. והיה ותהיה אלטרנטיבה למבנה, נשמח להשכירו ונמצא פתרון לאוכלים במבנה אחר.

מידע נוסף: לגבי מחיר האוכל של גבעת חיים איחוד - הם מספקים אוכל מצונן עד חדרי האוכל של השותפים בעלות 6.5 למנה (7.70 ש"ח כולל מע"מ). בבדיקה שנערכה בעין החורש, העלות כולל החימום, ההגשה והניקיון מגיעה ל-11.50 ש"ח למנה, וזאת בטרם הפרטה ריאלית של השכר.

לגבי סלקטד - בתקופה המקבילה אשתקד, הפעילות היתה מאוזנת. השנה, ביצוע של תשעה חודשים, הפעילות הרוויחה כ-340 אלף ש"ח. בנוסף, ייבדק הסכם סלקטד, ובמידה וניתן, ייערכו בו שינויים שיגדילו את הכנסות הקיבוץ בגין השכרת המטבח.

בתקווה שהמהלך אכן יצלח ובנוסף אנו נשפר את השירות וההגשה לחברינו ונגדיל את מספר האוכלים.

איילת מוזס

משולחנו של רכז המשק

- הגשמים מתמהמהים ואנו נאלצים להמשיך בהשקיית המטעים. הגענו כמעט למלוא ניצול מכסת המים לשנת 2002. חובה לעצור השקיית נוי, וצריכת המים חייבת להיות מושכלת.
- מי הקולחין שמסופקים על-ידי אפיקי עמק חפר סופקו בסוף שנת 2001 ובשנת 2002 באיכות ירודה ביותר, אשר גרמה לנו נזקים כבדים, בעשרות אלפי שקלים. אנו מנסים ללא הצלחה לפעול במקורות ובאפיקי עמק חפר לקבלת פיצוי על הנזק. לצערי עד כה, למרות מאמצים שנעשים לצמצום הנזקים על-ידי מקורות ואפיקי עמק חפר - ידם על הברז ועל העליונה. חבל שמפעל כה מרשים של טיהור מי קולחין בעמק חפר מעמיד את החקלאים במצב של אין ברירה.
- פירות הפרדסים והמטעים - זו היא תקופה אינטנסיבית של קטיפה הפרי, שמבוצע בארגון מוצלח של הנוטעים עם קבוצת תאילנדים מקומית וכוחות עזר שנשכרים על-פי הצורך. זה המקום לציין, אין לקטוף פרי מהפרדס ומהמטע, לא קוטפים ולא סוחבים (תרת) משמע.
אנו נאלץ לנקוט באמצעים של חיוב חברים בתקציב במידה וייקטף פרי ללא אישור. עובדי המטע הונחו לדווח מה-15/11/02 על כל מי שיקטוף פרי ולחייבו בתקציב. קטיפת פרי בעת הזו גורמת נזקים כבדים ביותר לקיבוץ!
כאשר ייגמר הקטיף ובאישור עובדי המטע בלבד ניתן יהיה לקטוף פרי שנותר.
- להקת הודים ראשונה שוכנה במבנה החדש. הצוות לומד להפעיל את המערכות החדישות ואנו תקווה שתוצאות הגידול יהיו נאותות. אין להסתובב באזור הלולים!
- בחנות "לכל הרוחות" יש פעילות ערה, למרות המיתון במדינה. הוחלט להעביר את החנות לאגף חדר הישיבות של בית שרת. בוצע תכנון אדריכלי ונבדקות עלויות לבחינת היתכנות המעבר.
- **יזמויות במקרקעי הקיבוץ** - נערכו התייעצויות עם חברים שאינם עוסקים באופן שוטף ביזמות בקיבוץ, במטרה לעניין ולעזור בפיתוח ויזום פעילויות. אנו מצפים לקבלת רעיונות ישימים.
- גת העבירה החודש מקדמה בסך מיליון ש"ח על חשבון רווחים צפויים בשנת 2002. הסכום של מיליון ש"ח תוכנן במקור בתוכנית המשק מרווחי 2001, כמקור לשימושי המשק - החזר חוב ותשלום לספקים.
- לאחר קבלת הכסף מגת התחזית לגירעון (פיגור) בתשלומי חוב מצטבר לבנקים עד סוף 2002 היא בסך כשלושה וחצי מיליון ש"ח, ופיגור בתשלום לספקים במשק בסך כחצי מיליון ש"ח (ברובו חוב לספק האפרוחים).

- **תזרים הקהילה בשינוי בגין חודשים ספטמבר ואוקטובר** - שולמו כל תקציבי החברים וההתחייבויות לספקים. התשלומים לפנסיה הופרשו לחברים ששיתפו פעולה ונתנו אישורים כנדרש. לא שולמו עד כה 10% תגמול מעבודה לעובדי חוץ ועובדי גת בגין חודש אוגוסט אשר תוכננו לתשלום באוקטובר ונבמבר עקב חוסר במקורות תזרימיים. כמו-כן טרם התחלנו בצבירת הקרן לעזרה הדדית. בגמר התשלומים בחודש דצמבר נוכל לאמוד באופן מדויק יותר את המצב הפיננסי, כיוון שנסיים לשלם את ההתחייבויות לספקים בגין התקופה שלפני השינוי.

- מספר חברים נמצאים ביתרות חובה לסוף חודש אוקטובר בתקציבם. על-פי ההחלטות אין להיכנס ליתרות חוב. החברים נדרשים לתשלום החוב/או הסדרתו על-מנת למנוע מאתנו אי-נעימויות של סגירת שירותים.

- בשבוע הקרוב נערך להחתמת החברים על טפסים לביטוח אובדן כושר עבודה. הביטוח ייעשה בחברת מגדל על-ידי סוכנות הביטוח מבטח גרנות שזכתה במכרז שערכנו. עובדי חוץ בתלוש, המעוניינים להצטרף לביטוח אובדן כושר עבודה יוכלו לשלם את הפרמיה מתקציבם האישי. גיל ביטוח מקסימלי 64 שנה.

- התחלנו בהתאמת הפעילויות בענפי השירות להיקפי התקציב והפעילות, כך שלא ייווצרו גרעונות מהתקציב. התהליך אינו פשוט וחברים שעבדו במקום עבודה במסירות נדרשים לשנות מקום, כיוון שלענף אין מקורות לתשלום כל עלויות העבודה. נעשה את המירב לסייע לחבר במציאת עבודה חלופית, אולם יש לזכור שחובת ההתפרנסות בראש ובראשונה הינה של החבר. צמצום והתאמות בעלויות כוח אדם יבוצעו גם בלימת ובענפי המשק, ככל שיידרש.

אלון שפיצר - רכז משק

צויה אגמון

צויה, בטי הבכורה (פטרה ביוק 11.02.61, ראש אודס כסלו, לאחר מלחמה קשה.

היא (למחרת בדוד במלחמה אך כוחה לא למד זה).

במהלך חייה דוד מילצובה שאפה להיגד בכוחו דצמחה אדצמחאו ודמחה במבטנים והגידה לשלוח בידוד ובמחשבים. כולדה בן הונחה דצמחה כבר בקריאת סיפורים. את המדבר מהגן איסודו הקצמחה בשנה, אחריו שמה(ה)י בית-הספר לא המליצו שמה(ה)י בשנה מוקדמת. היא הייתה שקדנית מאוד והקפידה על שיעוריה ודוד לפני למד המילצובים הייתה חברה בנודר הדובד בגבעתיים. המינוח בגננות הנודר השאיר בה את אומרו ובסיומה את ביה"ס הצמחי (שמד קולה בבית שרובה היא אלהשיק בלמחצית באחד הקיבוצים. לא הייתה ברירה בידי, לא למדתי ברובה, וקיבלתי בהסכמה את רצונה, אך המעשה שלי דובד את הבית הייתה קשה.

יצרתי קשר עם הנציח המינוחי של הקיבוץ בגיא וקבדתי פגישה שלי ושל אשתי בגיה - צ"ל עם החבר ואל שני שדבר לקיבוץ בית השיטה. האם משהו דוד זוכר אומרו

הפגישה הייתה לבבית. הוא המל אשאל שאותו וכדבר המש דקוד דנה בגשובה (מחצית ואלא היסוס: 'הקבלתי'. הגשובה של החבר ואל הפגישה אומרו מאוד. הוא מצי על הביטוי דוד פדמחיים.

אני זוכר את הפגישה הראשונה של צויה בבואה לקיבוץ. במצי ביה"ס למדו בניו ובנות של ביה"ס במצי למדו. כאשר אנו דסקנו בלהוריד את המפצים שנדרשנו להבוא. (משה צויה למדו ללא רשות - ובמישור דברה מילוד מילוד והמלה בלמיצת יד והכרת שמו של כל אחד. כך דברה מילוד מילוד דוד שמהלך על כל המלצות. היכרות ראשונה של אשתי.

לאחר-כמן הקבלה כחברת הקיבוץ לכו דבר. היגד זמן גיוסה לזבא וכשלאמ הקיבוץ הצטרפה למחזור הגיוס הראשון של מוריו אדלויס גנשים. לאחר שושה אודשי מילצובים הוצבה במושב אופקים שבנגב. במד עם דוד חברה שמה (שמה למני ומהפגמה בהיגמה מורה טירה, הוטל צויה למש סגנית למנהל בית-הספר.

ציכונות מאופקים היו רבים. היא יצרה קשר עם משפחות המילצובים והנזמנה לבתם בכל איגוד ומיודי דרב שבת הייתה נוכח בקבלת שבת.

בימים הראשונים שיצאה מופשט שבת באה הבמה ונזמנו שהיא למאפק אספר קצת מהמוזיות יש לזכור שצויה הייתה יצאה ראשונה שלה מאורה המיוק בקיבוץ. באמת הפדמחיים היא המלה לבנות שאנו מה קרה? והבני

זכר. כשהאוושה קצת שאלה האם אנו יודעים מה זה 'ארץ ישראל השנייה'. משפט זה הדהים אותי
מאד. טרם היה מקובל אז להאזין בזה באוזן גקופה. כך חזי שבד היה אוזני הבמה.
פדץ שאלתי אותה מה ההסבר המשפט זה. היא ענתה: אצלנו זק בביה זק בקיבוץ לא הורגם למסור.
ואילו שם המצון (מן בלמזום כי ההורים עובדים כפי אהבתינס בדומק. היה הרבה עוני.

כאשר אחיה או שאין להם אבוס אני דאגתי למסור בגדים (וכו') למבדים ואלוה במכונת לאופקים.
זויה (הזה זק מלק מבמה דברים אנצריכים).

מספי משפטים המודרים אל האב והנפס ואל היגם:

היא האם והמשפחה האם אק באופן אמתי.

כמה אבן שהלכת מאתנו פגאוס כך אפגד בדרכו של יום.

אם (אמר כי דרך היא למצור חיי אדם.

מסגרי כי לא (מטא לאמת מן הסג.

איזה וחווה מודרים ומציו, והם משאויים את הכמלים והרבה, הם השמחה והאשרי, הם הכו, הם
זק הדצב, הכנו, והשכו.

אם איזה משמש ראשי און כמו החווה מסופה של גלית כי אהיוולד ואייוג זאג החמה

ואהיפריד מן הדרך זה אמר.

גנאותי אלושה היודים בודע, (מיוז ודיקאה, ואנשות נכיו- מצין ואפריט שטיפלו בדליה במסירות

רבה.

מחני אבא יוסף.

מאומה ברכה

ומאיה אבידור

וכל שאר בני המשפחה.

אנו (פרדים מלק, גהי (שמגך זכורה בזכור החיים ומנמי על משכך בשלום.

כמו- כן מבית ודידוק (פרדים מלק בזצב רב.

יהי זכרך ברוך.

מאוד קשה להיפרד ממך דאיתקה
 הכרנו כאשר הצטרפת לכיתה כ"ז ארץ גוף". בשנת העשרה שלנו
 המילה "גוף" נחמקה כהרף עין. גוף זמן קצר היית כאגם מהגברת.
 מייד נטלת אוק בעשייה הגברתית, אצד רציונות והשקעה באימונים.
 בקט מופלא ובצניעות היית תמיד כזמרת ההישגים האימוניים. מוכנה אעזור ללמוד ככל
 מי שהיה זקוק.

אמימי. כאשר שרענו יחד כמורות גיילות בעיירה קולטת עוייה ומוכת עוני. נפגשנו עם
 משפחה שעברו משכרי קליטה קשים שהקרינו על התלמידים. הפלאה אתי במסירות בלתי
 נלאית, אלא לשבון של שעות. תמיד היפשת דרך לת עור. אעזור אעור יוד, להגיש אעור
 משפחה כדי ללמוד. במשכורת הצבאית הדלה תמיד היה סעיף - קניית גוממי אמידה אודים.
 היתה כך גדולת נתינה שקשה למצוא כמותה. ראיתי אותך באווי יודים שנפקקו אעזרה
 מילודת המוטו שלך היתה: "אני מייצגת ונלמדת למען היודים". ביצירתיות בלתי רגילה בונה
 גוכניות מילודות ומגפשת את הדרכ הימוודיות אכל יוד. מוצאת את ה"גזק" שבו. כדי שיפיק
 את המירב.

כשהאכנו לאגרונה אודר העבודה שלך כדי למיין גוממים ולהיפרד מהמקום. ראיתי איצו
 עוצמה טמונה כך. משירה מבט אמציאות שנעזרה עאיך ונפרדת מעבודת גיים אדירה.
 שהיתה מצויה בכל ספרי. בכל דף ובכל משק שיצרת
 המיזים האגרונות שאמרת אי היו רוויית בהמון גום ואהבה. ואסירות גודה אלה שעשו
 אמעך.

זכות המשפחה שלא עזבה אותך ארגע ורפדה כאהבה את שעותיך האגרונות
 אהבת אתך

אפרת

דאיה - המגשבת הטובות עוצרות אי אצכוך אותך כפי שהיית ואת כל מה שנמת אי.
 היתה כך שאלב נהדיר של גוכמה. ידע. גלבה. רגישות ויצירתיות. והרבה כוא לת שאלתי
 ממך כוא ונעזרתי כך בכל גלום. הוא בעבודה המקצועית המשותפת שלנו. וכלה במירות
 פשוטה.

אני רואה בוי קושי. כוא בעין המצומה את גדר עבודתך שהכיל הכל: ספרות מקצועית ספרי
 אודים, ספרי שירה, קוסמים מלאים ככל התלומים המקצועיים, אומם רכשת במשך השנים.
 ומדפים מלאים במשקמים פרי יצירתך. סיפורים קטנים ומקסימיים בגוף קופסאות גפרורים

דקה בועז ומחוד היקרים -

אני רוצה לספר לכם כמה דברים על אמא שלכם, על דויה שאני הכרתי קודם, לא אמא
שאנחנו מגלים אדם, או פנים מסוימים שלו, לאמר מותו. יש כמה משהו מכאיב, ואפילו מרטיב
- אמה לא ידענו, ולא הערנו, ולא אמרנו... אך כך דרכו של עולם, ואני מוצאת בכך גם נוח
- כשאדם משיך להתגלות ואף מתגדש לנו לאמר מותו...

דויה הינה האמא המקצועית הראשונה שלי, ובשכר - אני במקצוע הטיפולי שלי הרבה
בזכותה. שגינו הודרכנו אצל ויטקה קובני, בשיטה הייגודית של עבודה טיפולית באמצעות
חומר וצבע. אני לא יודעת אם אתם מודעים ככלל לאיכות הרמה המקצועית שדויה פיתחה
במשך השנים בתחום. אני מושבת שהיא הינה את המומחיות בקנה מידה ארצי והוראה
מתקנת וטיפול בילקויי למידה. במהלך הצמן היא פיתחה דרכים ייגודיות, שאלבו כשרון,
גישה יצירתית גישה מדהימה אנפש היד, וראש מאוד פתוח ומקורי. גברו אכך עקשנות
באתי-נאית ואמונה בכוחו של כל יוד ומודר ולבטא את עצמו. הרף מגבולותיו.

היא פתחה שפה מיוחדת עם הילדים ועם הזריות, לא. היא לא התמקדה בהשגפכויות
נפש, בנימומים ועידודים - היא הנשיבה אתם אל השולחן, ואלוהי עבודה! הקפדנות
הדקדוקית שלה (שגבאה לביטוי מאמר יתר בגופים ובתקנונים הקיבוציים...! והעין הגדה
שלה - סיעו כידה אעשה אכמונים מאוד קולעים ויעילים.

אתור הביעות והמסמים היוני ומשוב מאין כמולה, אבל מה האלה?

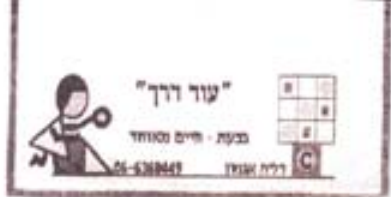
אל לשאלו אתי, אבל היא ידעה מה, ואיך, ואמי מתאים מה.

בעולם שלה, לא נורד היד שטי-אפשר למצוא שיטה אקידומו, ככל שהביעות היו גדולות
יתר - היא נעשה "קרובית, יתרי, ולא כהטפות ודיבורים, כאמור, אלא כעשייה - עשייה
אישית מקצועית, מומחית אצורכי היד המסוים, כרוכה בשעות רבות של הכנת חומר עבודה,
כשהגוף הארי בוומר - פני "ממה הקודם" וידי האמן שלה.

היא ידעה מה היא רוצה, ומה היד צקוק, והלכה על זה לא פשרות, כולל ניתוב
המורות בבית הספר וההורים, אמסולו - המייב טוטאלית - שנכתי... יעילות ועניינות קדמו
כפירוש "ממדות" ... וזה עכר!

היא ידעה להציב את הביעות בדרך מיוחדת, אעבור אמשפה אעכא את העובדה שיש לנו
כאן עניין עם דיסוקרציה, או כשיית ריכוז וקשב וכדומה, משפטים שאני זוכרת שאמרה
להורים - "עכשו, אני מציעה אקמ את רגשות האשמה, אלאל אתם בנייר עיתון, אצרוק
אפה, ונתתי אעבוד" ... ועוד - "היד שלכם כן קורא, הוא קורא את העולם כהמון דרכים
אגרות, שלא קשורות באותיות" ... היא העצירה והמוני יודים את האמונה בעצמם, ככוחם
ובחומם, יודים רבים, גוקם כבר בעלי משפחה, גבים אה את גייהם, לא בחוכן שהיא
הביאה אתם אעולם, אלא בחוכן - שהיא הביאה את העולם אליהם, ואפשרה להם לשאת
אותם עם סביבתם בותר וותר מישורים.

אברות אכל גח ואירוש ועוד ... "עוד דרך"
 האזן שלק מסוא אתק יתרי טוב מכל אמירה אגרת
 תמיד אמרת אי. כפי שאמרת ארבים: יש עוד דרך ... היו אך שאלות, לא קיבלת דברים
 כפשוטם, לא מהמסרכת, לא מאנשי מקצוע ולא מעצמך.

ראיתי מקרוב את עבודתך עם עשרות ילדים שהגיעו אלייך לאביון, אטיפול ועצרה בקשיי
 אמידה. קיוות גרד העבודה מאתם בציונים של הילדים אתם עבדת, והצרכים המרהיבים
 והיצירתיות השופעת מעידים בחיוב ובעוצמה על עבודתך אתם.
 הייתי שותפה לאלק מעבודתך עם הילדים ופגישות עם הוריהם. עבדתי כה היה כיו ספר
 כרמה גבוהה. אמרתי ממך כל הזמן.

ידעת גם אפרגן. נתתי הרגשה שעבודתי היא כשאת ערך.
 נוכחתי גם איכות התמסרותך ועצירתך להקמת גשית במסרכת הקיבוצית את עזרתך
 לעשרות הצעירים, הורי גברים בכל הכרוך בסטטוס, ועוד ועוד ... היית מכורה לעבודתך.
 אליו יתרי מדי ...

בתקופה האגרונה הסגורה בכאבך וסבלך ונאלצת אומרי על עבודתך. השארת מאגוריך
 משיין מופלא.

נשאת את המלך באומץ רב, נאמת ועשית כפי יכולתך. ידעת ובינת כל שלב וכל אפשרות
 והאמנה, ולצדך ולירך במסירות וסם ולילה דקלה וכל המשפחה. לא יתרת ... כמה נהנית אטיל
 עם הקונס ברובי הקיבוץ, אפגוש גברים, אמנות כל רגע ...
 ועכשיו. כולנו מלוס אתך באהבה אמקום של מנחה ושווה.

נשתי משי

גודה אכל מי שנגע באבה של אמא. שסזי ומתק והביע רגשותיו
 והעז זהאמין בדרכו ...
 גודה אכל מי שהשתתף ופסע אנה ולצדה ככרת דרך גברית או מקצועית
 גודה אכל מי שמתק בנו בתקופה האגרונה
 גודה על גבריות אמינות, נכונות לעזור ודרישות שלום
 גודה אכל מי שהקשיב ואמדי.
 אכל מי שמרגיש חלק ויודע שאמא היא הרבה מעבר לסך כל המעשים.
 בעז נחרוד דקלה
 וכל המשפחה

אי אישית היא עברה. תמכה. ופירגנה במשך כל השנים. גם משתדקו דרכינו. ואני פניתי
למחומי הטיפוח הנפשי-רגשי. בעוד שהיא התמקדה באידיה. זה נשמע שונה. אבל מי כמו
דויה ידע שהכל קשור זה בזה. הישיבה ההלויסטית הזו איז - היא אגד מהנכסים שהיא
הורשה לי. ואני מקווה שלא רק לי... במינוח החימוד. להיות כל-כך מקצועית ומחוקדת מצד
אגד. וכל-כך לא טכנית ולא יבשה מצד שני - זאת אומנת

אימים. אמרת שתידי נשמר לנו איזה-שהוא דיבור מתמשך. ככל-זאת התרחקנו.
שתינו "גדלנו" ונעשינו עמוסות יותר ויותר. אבל זה לא היה רק זה.

נראה שהיה דרוש יותר מאחץ זמן כדי למצוא את הקיפוח שהתעכבו. אולי אצל שתינו.
בשנים האחרונות אמא העמיסה על עצמה גם את "גולואי" הקיבוץ. וזרכים שגריימס
ומיודים של תלבידו ב"סקטורים" השונים. גשבי שהיא מגביהה בעבודה. מכורה אה. ואולי
כורתת לשם. כדי לא לגעג בתחומים אחרים במייה. שהתרחקנו אה.

הערכתני את זה שהיא לא מרידה. ולא מקטרת על "לבריותה". אבל אפשרים להיות מה
היא באמת מרגישה. ואם היא מעצה להרגיש ככאלו...

אחרי שאלתה. היא ספרה לי. שהתמוס של הכנת הווצים והתקנונים היה דווקא גבי
עויה. היתה בזה עבודה שכל. עיבוד פרטים וצורך מטרה מוגדרת - אגזר שניראה
שהגאים אה ולכישוריה.

בקיבוץ. שמעתי אומרים. שדויה עושה עבודה של עורך דין או שניים. ושמעתי לשמוע ממנה
שגם היא נהנתה מהתחומה הזו. ולא רק אנחנו...

לאחרונה. היא דברה גם על הצורך בשיתוי אורגות מייה. ועל רצונה לראש יותר לעצמה.
ולת יותר מקום במייה לקשרים גברתיים. ולהנאלת הקטנות... הרגשתי כאלו דווקא אחרי
הניתוח. בא פרץ של רצון מיים. ורגשות של אהבה. וברכתי על כך.
תנושה זו התמזקה בצכותכם. דקאה. בועז ואפרת. נמרוד ומסין. והנכד התמוד
שזכתה לו.

אתם הקפתם את אמא ברוך ואהבה. עד יומה האחרון. ואמא דברה על כך בהוקרה.
ובכאלוה. ויש לכם כמה להתגאלת

ויש לכם אמא להתגאלת בה. ולאהבה. עד עולם.

אתכם בצערכם ובגעגועיכם -

נשמי מיתקי

שתיקת הכבשים

נדהמתי לקבל חיוב של 330 ש"ח על שימוש ברכב בחודש אוקטובר. הגבלתי עצמי מראש, וסך הכל נסעתי 4 פעמים בנסיעות קצרות בתוך עמק חפר, ונסיעה ארוכה יותר ליער בן שמן. לו הייתי סתם נוסע פעם בשבוע לתל אביב וכמה נסיעות קצרות באזור, בטח הייתי חוטף חיוב של כ-700 ש"ח בחודש, ולו הייתי נוסע בלי חשבון, עלות הנסיעה היתה בסביבת 7,000 ש"ח בחודש, שזאת עלות החזקה של אוטו פרטי. חבר ומשפחתו התלויים במחירים של שקל אחד לקילומטר כמעט ולא יכולים לצאת מהמשק במצב הבטחוני היום, אסרתי על ילדי לנסוע באוטובוסים, אבל בגלל מחיר הרכב אינני יכול להביא חיילת מתחנת רכבת או להסיע ילד כשהוא יוצא לבילויים בשישי-שבת (בגלל שאין בילויים או תרבות במשק). זאת אפליה בין חבר לחבר ובין ילד לילד. יש חברים בעלי פריבילגיות שמסיעים ילדים ללא הגבלה לחוגים, לבילויים ומה לא.

בנוסף, חבר התלוי במחירים הללו לצורכי עבודה יומית עלול למצוא את עצמו במלכוד 22, כאשר עבודה אומנם יש לו, אבל הוא לא יכול להגיע אליה, בגלל עלות הנסיעה.

בהשוואה למצב המתואר לעיל, ישנם חברי משק הנהנים מרכב צמוד שמסופק על-ידי המשק ומשלמים תשלום גלובלי של 400-500 ש"ח, שזה הרבה פחות מהעלות האמיתית.

למעשה, העלות היא 990 ש"ח, אך לא מחייבים את בעלי הרכב הצמוד על סכום מלא כי החוק הפנימי שלנו (המבוסס על חוקי המדינה) קובע הורדה לפי מס שולי. וזה עוד לא הכל: משום מה המשק החליט לחייב באופן שווה את כל מחזיקי הרכב הצמוד. האם הציבור יודע שמחיר זה נכון רק לקבוצת רכב 1 ו-2 (הקבוצות היותר זולות)? האם יודעים שבורה ומכוניות דומות שייכות לקבוצה 3 שבהן המחיר האמיתי הוא 1,480 ש"ח? איפה צמצום העיוותים לפי תוכנית השינוי? ומי קבע בכלל שמש שולי חייב להיות המדד היחיד לגבי חיוב בעלי רכב צמוד? אולי מדדים אחרים, כגון נוחיות, צריכים להילקח בחשבון?

למה חברים בעלי הכנסות נמוכות צריכים לסבסד את בעלי ההכנסות הגבוהות? לא רק שחברים התלויים בסידור הרכב חייבים להזמין מראש וגם חייבים להגביל את עצמם בשימוש ברכב, אלא הם משלמים מחיר דומה למחיר של בעל רכב פרטי, זאת אומרת, שחבר המכניס כ-5,000 נטו משלם כ-10% מהמשכורת שלו על רכב מהסידור, לעומת חבר המכניס 10,000 נטו שמשלם כ-5% ויש לו אוטו צמוד ללא הגבלה.

הפתרון של קניית רכב פרטי לא קיים אצל בעלי ההכנסות הנמוכות. מעבר למחיר ההחזקה, דלק, ביטוח וכו' יש מחיר הקנייה עצמה. במקרה של עלות הכביסה, לפי השמועות נקנו 80 מכונות כביסה, אך אין להשוות קניית אוטו יד שנייה שהוא לא טרנטה למחיר של מכונת כביסה ויבשן חדשים.

אני קורא לדיון חוזר בנידון. נדרשת החלטה של חזרה למחיר הקודם של 0.58 ש"ח לקילומטר ל-כ-ו-ל-ם! בעלי רכב צמוד כמו שאר החברים לאחר שעות העבודה, חייבים לשלם את עלות נסיעותיהם במחיר אחיד, כפי שנהוג עם חברים שאינם בעלי רכב צמוד. לגבי החברים המחזיקים רכב מגת, גבעת חיים מאוחד, כשותף בעסק, חייב לקבוע עמדה שמחייבת את חברינו בתשלום דומה לחברים אחרים.

המצב הקיים היום הוא המשך העיוותים שהיו במשך 27 חודשים, כאשר שני שלישים מהחברים קבלו תוספת 10% ממשכורתם לתקציבם, בזמן ששליש אחד היה צריך להסתפק בתקציב הרגיל. ולזה אינני מסכים בשום פנים. כל הנהגים צריכים לשלם את עלות הרכב באופן שווה! אין לקפח בעלי הכנסות נמוכות!

עברי טסקר (בשם חברים רבים)

שתיקת הכבשים

נדהמתי לקבל חיוב של 330 ש"ח שימוש ברכב לחודש אוקטובר.

הנדון: הקמת עמותה להגנה על החבר
מפני המערכת השלטונית בגבעת חיים מאוחד
ולהחזרת הכבוד העצמי לחבר

אנו, קבוצת חברים, עומדים להקים עמותה להגנה על החבר ולשמירה
על זכויותיו מול הנהלת קיבוץ.

חברים אשר נכגעו או נכגעים מהחלטות המערכת, ו/או מפרשנויות
המערכת שאינן תואמות את החלטות האסיפה ו/או ממעשים שהמערכת
נוקטת ואינה מדווחת, ו/או מחריגות והפרת החלטות, ו/או אי-קיום
התחייבויות והבטחות - מוזמנים להצטרף לעמותה.

המעוניינים יכתבו את שמם על פתק וישימו אותו בתא הדואר
של שאול ועלי אחר.

חברים שמעוניינים לקחת חלק בעיצוב העמותה לקראת הקמתה יציינו
זאת בפתק הנ"ל.

בברכה,

שאול אחר

מספרה כעסק

אני עובדת מזה שמונה עשרה שנים במספרה. במשך כל השנים קיבלתי נשים, גברים וילדים.

בשנים האחרונות נכנס הספר לעבוד במספרה, בימי רביעי, וביום זה אני לא עובדת.

המצב בקיבוץ השתנה ואנחנו עברנו שינוי. דיברו אתנו על התייעלות בעבודה.

פניתי בזמנו לשופטי, לשושו ולאלון שפיצר וביקשתי שיפסיקו את עבודתו של הספר, משום שאני מעוניינת לקבל את החברים והילדים שבאים אליו.

עד היום לא נעשה דבר.

לידיעתכם, הספר לוקח מהחברים כסף, אך אינו משתתף בהוצאות - שכר דירה, מים, חשמל, כביסה וכו'. הוא גם אוכל בחדר האוכל על חשבון המספרה.

האם אין זו חלמאות של הקיבוץ? איפוא מובילי השינוי שהבטיחו לנו שילוו אותנו ויעזרו לנו? האם לאחר שהצבענו בעד השינוי כבר לא מתעניינים בנו?

ועוד דבר: בתחשיב שקיבלתי להוצאות הענף, רשמו לי הוצאות חשמל גבוהות, למרות שבמספרה אין בכלל מונה.

אני שואלת, איך אפשר לחייב בלי מונה? האם כך נעשים גם החיובים האחרים?

כמי שעושה מאמצים לקיים את הענף שלי ולהתפרנס מעבודתי - היה לי אמון שהאנשים האחראים תומכים בי - עכשיו אני כבר לא יודעת.

בתקווה לקבל תשובה ועזרה

מרגלית מזור - ספרית